

Sygn. akt: IX GC 2149/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 marca 2014 r. powód K. L. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 3 444 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia wytoczenia powództwa.

Swoje roszczenie powód wywodził z umowy cesji na mocy, której nabył od P. Z. roszczenie o wypłatę odszkodowania za skutki kolizji z dnia 18 marca 2013 r. sprawcą, której była osoba ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości kwestionując legitymację czynną powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 marca 2013 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o nr rej. (...), poszkodowanym w tej kolizji był P. Z. (okoliczności bezsporne)

W dniu 7 czerwca 2013 r. powód wystawił poszkodowanemu fakturę VAT tytułem wypożyczenia samochodu, za okres 33 dni najmu na łączną kwotę 4 059,00 zł brutto (3 300 zł netto), z terminem płatności do 21 czerwca 2013 r. (faktura - k. 5).

Pomiędzy powodem a poszkodowanym w dniu 3 lutego 2014 r. zawarto umowę cesji wierzytelności (umowa cesji – k. 6), na mocy której powód nabył od poszkodowanego wierzytelność (prawo do odszkodowania) przysługującą mu z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 18 marca 2013 r. z OC sprawcy zarejestrowanej w (...) S.A. pod numerem 130- (...) w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), celem zaspokojenia wierzytelności Cesjonariusza (powoda) z tytułu naprawy samochodu (§ 1 ust. 1 umowy cesji). Wraz z przenoszonymi wierzytelnościami przeszły na Cesjonariusza (powoda) wszelkie prawa z tym związane, w tym odsetki za zwłokę (§ 1 ust. 2 umowy cesji).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz powołanych powyżej dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności.

Odmowa złożenia przez stronę pozwaną akt szkody o nr 130- (...) nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Z tej przyczyny, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy w pełni przesądzał o okolicznościach faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w całości podlegało oddaleniu.

Roszczenie powoda ma swoją podstawę w normie art. 822 § 1 k.c. oraz w art. 509 k.c. zgodnie, z pierwszym z powołanych przepisów przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Roszczenie powoda znajduje nadto podstawę w normie określonej w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 ze zm.). Natomiast w myśl art. 509 § 1 – 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Pozwane towarzystwo ubezpieczeń nie kwestionowało swojej odpowiedzialności za skutki kolizji z dnia 18 marca 2013 r.

Strona pozwana podniosła natomiast zarzut braku legitymacji powoda do dochodzenia przedmiotowej wierzytelności. Wskazując na brak przelewu wierzytelności w postaci roszczenia o wypłatę odszkodowania za koszty najmu pojazdu zastępczego. Ponadto pozwana kwestionowała zasadność oraz czas najmu pojazdu.

Posiadanie przez strony procesu legitymacji czynnej i biernej jest przesłanką o zasadniczym znaczeniu, od jej istnienia bowiem, uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, zaś jej brak, zarówno w postaci czynnej jak i biernej, skutkuje wydaniem wyroku oddalającego powództwo.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż koszt wynajęcia samochodu zastępczego na okres naprawy uszkodzonego pojazdu stanowi szkodę, która może nieraz pozostawać ze zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym w rozumieniu art. 361 k.c.

Podkreślenia wymaga jednak to, że aby konkretna wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Przy czym oznaczenie wierzytelności to wskazanie także, stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia.

Z zawartej pomiędzy powodem, a poszkodowanym w dniu 3 lutego 2014 r. umowy cesji wierzytelności wynika, iż dotyczyła ona prawa do odszkodowania przysługującego poszkodowanemu z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 18 marca 2013 r. z OC sprawcy zarejestrowanej w (...) S.A. pod numerem 130- (...) w pojeździe marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), celem zaspokojenia wierzytelności Cesjonariusza (powoda) z tytułu naprawy samochodu (§ 1 ust. 1 umowy cesji).

Powyższe oznacza, iż poszkodowany przelał na powoda jedynie wierzytelność dotyczącą zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, a nie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Zaznaczyć należy, iż są to dwa różne roszczenia, które wprawdzie pozostają ze sobą w związku. Ponieważ zakres uzasadnionego i celowego najmu obejmuje rzeczywisty, uzasadniony czas remontu uszkodzonego pojazdu (przy szkodzie częściowej) lub okres niezbędny do nabycia innego pojazdu mechanicznego (przy szkodzie całkowitej). Jednak nie sposób przyjąć, iż przelew wierzytelności w postaci roszczenia o wypłatę odszkodowania tytułem pokrycia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, automatycznie pociąga za sobą przelew wierzytelności w postaci roszczenia o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Mając powyższe na uwadze, z tej przyczyny, iż powód nie wykazał przejścia na jego rzecz roszczenia o wypłatę odszkodowania tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego powództwo należało w całości oddalić.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w całości nakładając na powoda obowiązek zwrotów kosztu procesu na rzecz pozwanego, które stanowią koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) – 600 zł.

ZARZĄDZENIE

(...)